

Prædiken til Påskedag

Matt. 28, 1-8

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvde af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne. »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.« Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det. Matthæusevangeliet 28,1-8

”Han er opstanden”, siger englen til kvinderne. Sådan gentager vi i dag, det er igen opstandelsens morgen, påskedag, og englen siger til kvinderne: Han er opstanden!

Det er en engel, der hvisker os i øret, når vi hører og mærker troen vågne. Denne første dag i en ny og forvandlet tid. En forvandling der sker, hver gang englen gentager det, og vi hører hele fylden i ordene: Han er opstanden. Så banker hjertet lidt hurtigere, og det sker at vi får gåsehud og hårene rejser sig, som stod vi selv foran graven, hvor rystelserne fra et jordskælv får benene til at vakle, og en lysende engel træder frem og vælter stenen fra den tomme grav: *Frygt ikke! Jeg ved at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt! Kom og se stedet, hvor han lå.*

Jeg tænker det har været en dirrende oplevelse. Suzanne Brøgger kaldte det her fra denne prædikestol for et *skælv*. Et skælv der som en fødsel gør verden ny og forandret, og som både fysisk og åndeligt forandler alt. Et livsforandrende skælv. Ligesom med en fødsel kan ingen læse sig til den erfaring, men enhver som har overværet en fødsel for ikke at sige lagt krop til den, ved, at alt bagefter er som forvandlet. Der kan ikke føres bevis for oplevelsen, men den er mærkbar. Livsforandrende. Vi genkender det hos kvin-

derne ved graven, der skyndte sig bort *med frygt og stor glæde*, netop ikke kun med glæde, men også frygt, måske fordi de endnu ikke forstod hvad dette skælv skulle få af betydning for deres liv, ligesom vi i dag ved, at det ikke var et regnestykke, der gik op, og en gang for alle besvarede deres spørgsmål og fjernede deres bekymringer.

Der er ingen rationel forklaring på denne morgen, vi står midt i, men der er et budskab, som vækker vores tro. En forkyndelse der åbner en port til en ny verden med en anden horisont end vi ellers havde, et evangelium som vi kan tilegne os i tro, og hvis budskab vækker de største følelser i os af kærlighed og frygt. En glæde over den nåde der møder os, og en ydmyghed over at det største fandt vej til os. Jeg tror vi alle denne påskemorgen sidder med denne erfaring, at vi ikke kan forklare opstandelsen, men at den åbenbares os, når den forkyndes. Ord er også kød, og sproget kan gøre både ånd og legeme levende, som musikken kan vække en krop til dans, sådan kan ordene også gøre ånden levende og få hjertet til at banke. Englen sagde til kvinderne: Han er opstanden!

Verden omkring os er eller fyldt af ulykke og mismod, sorg og frygt. Det var den også dengang. Er det mon ikke altid en betingelse ved menneskelivet, at det er skrøbeligt og endeligt? Påskedag er alligevel så fantastisk, fordi Kristus på trods bryder dødens bånd og vil vores overgivelse. Den tomme grav giver os nyt håb og nyt mod. Gud kommer os i møde midt i det liv vi lever, og den tomme grav forkynder at den opstandne er midt iblandt os. Kvinderne var grebet af frygt, men englen siger *Frygt ikke! Jeg ved at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt! Kom og se stedet hvor han lå.* Kvinder-

ne forstår næppe hvad der er sket, men de ved at det er betydningsfuldt, de ved at det er livsforandrende, men de kender ikke deres fremtid, de er på en og samme tid fyldt med glæde og frygt.

Digteren Søren Ulrik Thomsen skriver: *Hvorfor skal mennesket ene af alle levende væsner kende sin dødelighed? Måske fordi mennesket skal leve evigt... Efter at jeg som årene er gået, har oplevet, at mennesker der stod mig nær, er døde, er det nu ikke længe kun et spørgsmål om, hvad jeg tror, men også om, hvad jeg ikke kan tro. Jeg ved at min mormor er død, men når jeg tænker på hendes levende blik, hvori jeg så hendes sjæl se mig, kan jeg ikke tro, at jeg aldrig skal opleve det igen. Tanken om opstandelsen og det evige liv er i sandhed hinsides al fornuft, men samtidig forekommer det mig ikke længere mere fantastisk end det forunderlige liv, vi allerede lever.*

Det var også hinsides al fornuft for kvinderne ved graven, og alligevel løb de hjem til deres mænd, og bad dem gå til Emmaus, for dér skulle de møde Jesus. Som de første apostle gav de opstandelsestroen videre: Han er opstanden! De forkyndte opstandelsen uden at have set, de gav budskabet videre med troen, ikke med forstanden. Det bar evangeliet ud i verden i tro, og først disciplene mødte budskabet i tvivl, med en Thomas-tro, der ville have beviser, en tro så blind, at disciplene ikke så, hvem de vandrede med på vejen til Emmaus, og først da Jesus brød brødet og indstiftede vinen, genkendte de ham. Sådan en tro, tror jeg vi alle kender: Tvivlerens tro. Når vi tvivler, selv om vi hører og ser. Som at stå ved siden af et menneske uden at lytte og lægge mærke til. At møde en fremmed og ikke føle sig nysgerrig eller berørt. At lytte til Jesu ord uden at høre noget. At sidde her i kirken og småke-

de sig og utålmodigt vente på, at det er forbi. Jeg tror de fleste af os kender tvivlen, der ikke tillader hjertet at blive berørt.

Opstandelsen er et skælv, der ryster hele vores eksistens. Og det sker, når paraderne er nede, og måske når vi mindst venter det. Egentlig kan vi ikke prædike opstandelsen levende, for der er en god chance for, at vi undervejs kvæler barnetroen. Hvis ikke ordene er åbne og inviterende, og ligesom Kristus selv møder enhver der i livet, hvor de befinder sig, og inviterer dem med på sin vej gennem landskabet. Ligesom vi her i kirken hen over året møder den samme erfaring af forvandling, når ånden blander sig med vandet og brødet og vinen: *Fra badet til bordet, lyder Gudsordet*, som Grundtvig skriver. På den måde er enhver søndag en fejring af påskedag, og kan være en livsnødvendig gentagelse af det ord som englen trøster kvinderne med: Han er opstanden.

Det særlige ved denne påskedag er den korte bevægelse fra palmesøndags fest, fællesmåltidet skærtorsdag, den pinefulde langfredag til opstandelsesglæden i dag. Det er et spejl på livet, hvor dagene hurtigt forandrer sig og bringer os glæde den ene dag og sorg den næste. Budskabet er dog, at døden aldrig får det sidste ord, men at Kristus altid skænker os sin kærlighed og det evige liv.

De to kvinder løber bort fra Jesus' grav med frygt og stor glæde. De havde set den tomme grav og mærker hjertet i brystet slå hurtigere, de fornemmer Himlene åbne sig, og Maria Magdalene og den anden Maria mærker langfredagssorgen slippe i troen på den levende Kristus. Jeg tænker, de må have mærket evigheden og Guds ubegrænsede kærlighed. Det er frygtindgydende og det er vidunderligt, det er livsforandrende, og i den tro løber de hjem til disciplene og sender dem

videre til Emmaus, videre ud i verden, slægt efter slægt, videre til os i dag:

Frygt ikke. Kristus er opstanden! Glædelig påske.

Rasmus Nøjgaard

præst i Sankt Jakobs Kirke - og kandidat til bispevalget i Roskilde Stift

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 224: Stat op, min sjæl, i morgengry

Nr. 235: Verdens igenfødsel

Nr. 236: Påskeblomst! hvad vil du her?

Nr. 218: Krist stod op af døde

Nr. 921 i Kirkesangbogen: Det lød som et suk

Nr. 234: Som forårssolen morgenrød

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
- hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk